

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobců: a) M. M.**, dříve **M. V. G.**, a **b) nezl. V. A. M.**, zastoupen žalobkyní ad a) jako zákonnou zástupkyní, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2004, č. j. 55 Az 664/2003 - 31,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 55 Az 664/2003 - 31 ze dne 30. 6. 2004 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadá kasační stížností rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 55 Az 664/2003 - 31 ze dne 30. 6. 2004, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí č. j. PPR - 4385/RCP - C - 243 - ZA04 - 1995 ze dne 14. 4. 2003 a věc mu vrácena k dalšímu řízení. Důvodem zrušení rozhodnutí stěžovatele ze dne 14. 4. 2003 byla skutečnost, že jeho předchozí rozhodnutí č. j. U - 282/AŘ - 2000 ze dne 18. 6. 2001, kterým bylo předešlé rozhodnutí vydané v I. stupni správního řízení zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení, nebylo dosud řádně doručeno.

Stěžovatel namítá nezákonnost napadeného rozsudku krajského soudu spočívající v aplikaci nesprávného právního předpisu. Stěžovatel totiž doručoval předmětné druhostupňové rozhodnutí podle speciální úpravy obsažené v zákoně č. 325/1999 Sb., o azylu a změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o azylu“), a sice podle § 24 zákona o azylu. Stěžovatel tedy nepostupoval podle § 24 a § 26 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Stěžovatel předmětné rozhodnutí doručoval tak, že do vlastních rukou žalobkyně a) doručil výzvu k převzetí rozhodnutí, zásilka mu byla vrácena s poznámkou „adresát neznámý“, následně byla výzva v době od 26. 6. 2001 do 11. 7. 2001 doručována vyvěšením a dne 12. 7. 2001 pak bylo podle § 24 odst. 4 zákona o azylu ve znění účinném do 31. 1. 2002 doručeno samotné rozhodnutí. Z těchto důvodů stěžovatel navrhuje zrušení napadeného rozsudku krajského soudu a vrácení věci témuž soudu k dalšímu řízení.

Žalobkyně a) vyjádření ke kasační stížnosti nepodala.

Z obsahu správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil pro posouzení této právní věci zejména následující rozhodné skutečnosti: žalovaný vydal dne 18. 12. 1995 rozhodnutí č. j. PPR - 4385/RCP - C - 243 - 95, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně a) o přiznání postavení uprchlíka podle zákona č. 498/1990 Sb., o uprchlících, ve znění pozdějších předpisů, proti němuž žalobkyně a) podala i jménem žalobce b) rozklad, o němž žalovaný ve II. stupni správního řízení rozhodl dne 18. 6. 2001 rozhodnutím č. j. U - 282/AŘ - 2000 tak, že napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Následovalo další řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí č. j. PPR - 4385/RCP - C - 243 - ZA04 - 1995 ze dne 14. 4. 2003, které bylo napadeno žalobou u krajského soudu. Rozhodnutí stěžovatele ze dne 18. 6. 2001 bylo doručováno tak, že dne 25. 6. 2001 byla žalobkyně a) výzvou určenou do vlastních rukou vyzývána k tomu, aby se dne 12. 7. 2001 dostavila ke stěžovateli na pracoviště do Z. u B. k předání rozhodnutí. Výzva se však vrátila stěžovateli zpět opatřena údajem „adresát neznámý“. Dne 26. 6. 2001 byla výzva uložena v P. Z. u B. a oznámení o jejím uložení vyvěšeno; dne 11. 7. 2001 bylo sňato.

Z obsahu soudního spisu v právě projednávané věci pak vyplývá, že krajský soud svůj závěr o tom, že předchozí rozhodnutí stěžovatele č. j. U - 282/AŘ - 2000 ze dne 18. 6. 2001 nebylo dosud řádně doručeno, opřel o § 24 a § 26 správního řádu. Podle krajského soudu nemohlo být uvedené rozhodnutí doručeno veřejnou vyhláškou, protože tou byla doručena toliko výzva k převzetí rozhodnutí. Rozhodnutí stěžovatele č. j. U - 282/AŘ - 2000 ze dne 18. 6. 2001, jež předcházelo dalšímu řízení stěžovatele, v němž pak bylo vydáno rozhodnutí, které bylo následně u krajského soudu napadeno, tak dosud nebylo řádně doručeno a stěžovatel pochybil, pokud pokračoval v řízení, aniž by vyčkal nabytí právní moci rozhodnutí č. j. U - 282/AŘ - 2000 ze dne 18. 6. 2001.

Stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a je přípustná, neboť z jejího obsahu je zřejmé, že míří na nezákonnost rozsudku krajského soudu pro nesprávné použití právního předpisu, což je kasačním důvodem podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud tedy napadený rozsudek podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. v rozsahu kasační stížnosti, vázán jejími důvody, přezkoumal a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Předmětem posouzení je tedy skutečnost, zda stěžovatel v období června 2001 při doručování jeho rozhodnutí č. j. U - 282/AŘ - 2000 ze dne 18. 6. 2001 postupoval v souladu s právním předpisem, resp. jaká právní norma jakého právního předpisu má být aplikována. Podle § 24 zákona o azylu ve znění účinném před jeho novelizací provedenou zákonem č. 2/2002 Sb. (tj. ve znění účinném do 31. 1. 2002) se všechny písemnosti doručují

účastníkovi řízení do vlastních rukou v místě, ve kterém je evidován jeho pobyt (odstavec 1). Podle odstavce 2 téhož ustanovení ministerstvo (tj. stěžovatel) zajistí předání rozhodnutí účastníkovi řízení v přijímacím nebo pobytovém středisku. Podle odstavce 3 téhož ustanovení platí, že pokud se účastník řízení v místě doručení písemností nezdržuje a jeho pobyt není znám, uloží se písemnost určená do vlastních rukou účastníka řízení u pověřeného zaměstnance ministerstva v přijímacím nebo pobytovém středisku, kde má účastník evidován pobyt, nebo v přijímacím či pobytovém středisku, které je nejblíže místu evidovaného pobytu mimo zmíněná střediska, po dobu 15 dní a oznámení o jejím uložení se vyvěsí na místě obvyklém. Poslední den lhůty se považuje za den doručení písemnosti a doručení rozhodnutí, k jehož převzetí byl účastník řízení písemně vyzván, i když se o jejich uložení nedozvěděl. Podle odstavce 4 téhož ustanovení pak platí, že nedostaví-li se účastník řízení k převzetí rozhodnutí v den ve výzvě uvedený, ač mu výzva byla doručena, je den k převzetí rozhodnutí ve výzvě uvedený považován za den, kdy je rozhodnutí účastníku řízení doručeno. Doručování veřejnou vyhláškou se podle § 24 odst. 5 zákona o azylu ve znění před novelou provedenou zákonem č. 2/2002 Sb. neprovádí.

Právní úprava doručování rozhodnutí a jiných písemností v řízení o udělení azylu obsažená v § 24 zákona o azylu ve znění před novelou provedenou zákonem č. 2/2002 Sb. byla úpravou speciální k právní úpravě obecné podávané ze správního řádu. Pokud za této situace opřel krajský soud svoji úvahu o nedostatku doručení rozhodnutí stěžovatele č. j. U - 282/AŘ - 2000 ze dne 18. 6. 2001, která byla rozhodujícím důvodem pro zrušení rozhodnutí stěžovatele ze dne 14. 4. 2003, o právní úpravu podávanou ze správního řádu, pak aplikoval nesprávný právní předpis, a tím logicky také nesprávnou právní normu, neboť měl aplikovat nikoli § 24 a § 26 správního řádu, ale bezezbytku § 24 zákona o azylu. Právě aplikace nesprávného právního předpisu či nesprávné právní normy je přitom obecně důvodem pro konstatování nezákonnosti rozhodnutí. Tak je tomu tedy i v tomto případě. Pokud totiž stěžovatel doručoval své rozhodnutí ze dne 18. 6. 2001 v období června 2001, pak postupoval podle § 24 zákona o azylu ve znění účinném do 31. 1. 2002 (před novelou provedenou zákonem č. 2/2002 Sb.), za použití § 94 odst. 1 téhož zákona (neboť se jednalo o žádost podanou za účinnosti zákona č. 498/1990 Sb., o uprchlících, o níž řízení pokračovalo podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu), a správnost doručování tedy musí být posuzována ve vztahu k § 24 zákona o azylu, nikoli ve vztahu ke správnímu řádu, a sice ani zčásti.

Nesprávná aplikace správního řádu coby nesprávného právního předpisu, která se bezprostředně promítá do výroku napadeného rozsudku, je tedy důvodem pro zrušení napadeného rozsudku krajského soudu a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení podle § 110 odst. 1 s. ř. s. V něm krajský soud, vázán podle § 110 odst. 3 s. ř. s. shora vysloveným právním názorem, posoudí při respektování § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. doručení rozhodnutí stěžovatele ze dne 18. 6. 2001 z pohledu § 24 zákona o azylu v tehdy účinném znění, aby pak mohl o žalobě proti rozhodnutí stěžovatele ze dne 14. 4. 2003, č. j. PPR - 4385/RCP - C - 243 - ZA04 - 1995, znovu rozhodnout.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. krajský soud ve svém novém rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu